

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 4T/87/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313010342
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2022:8313010342.38

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovanej A. B. C., pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, o obžalobách prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 2 Pv 236/13 zo dňa 10.09.2013 a sp. zn. 2 Pv 726/12/7702 zo dňa 24.05.2013, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31. marca 2022 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaná A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D.,
trvale bytom B. XXXX/X, D.,

uznáva sa za vinnú, že

1/

Aj keď uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8C/169/2010 zo dňa 23.03.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/174/2011 zo dňa 30.05.2011 bolo nariadené predbežné opatrenie tak, že A. E. C., otec maloletých detí F. C., nar. XX.XX.XXXX a C. C., nar. XX.XX.XXXX, bol oprávnený stretávať sa s nimi každú nedeľu od 12.00 hod. do 16.00 hod. v jej prítomnosti v mieste jej trvalého bydliska, kde mu mala umožniť styk s deťmi a tieto mu odovzdať, v období od 18.03.2012 do 03.02.2013 – konkrétne v dňoch: 18.03.2012, 25.03.2012, 01.04.2012, 22.04.2012, 27.05.2012, 03.06.2012, 17.06.2012, 24.06.2012, 01.07.2012, 08.07.2012, 15.07.2012, 22.07.2012, 29.07.2012, 05.08.2012, 12.08.2012, 19.08.2012, 09.09.2012, 16.09.2012, 23.09.2012, 30.09.2012, 07.10.2012, 14.10.2012, 21.10.2012, 28.10.2012, 04.11.2012, 11.11.2012, 18.11.2012, 25.11.2012, 02.12.2012, 09.12.2012, 16.12.2012, v mieste svojho trvalého bydliska na adrese G. H. XXXX/XX I. J. a neskôr v mieste svojho trvalého bydliska na adrese F. XXX, K. D., opakovane porušovala povinnosť plynúcu z nariadeného predbežného opatrenia tým, že otcovi maloletých detí sťažovala faktický výkon rodičovských práv uvedených v citovanom rozhodnutí súdu a v ustanovení § 28 ods. 1 písm. a) zák. č. 36/2005 z.z., o rodine, podľa ktorého súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, tým, že maloleté deti psychicky nepripravila na stretnutie s otcom, porušovala svoju povinnosť pripraviť deti na stretnutie s otcom, ako matka mal. detí nevysvetlila im potrebu vzájomnej citovej väzby s otcom, v dôsledku čoho A. E. C., nemohol ako otec realizovať plnohodnotný styk s maloletými deťmi a A. B. C. tak konala napriek tomu, že pre nerešpektovanie výzvy na podrobenie sa citovanému súdnemu rozhodnutiu jej uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 30Em/1/2011 zo dňa 08.07.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Coe/312/2011 zo dňa 28.09.2011 bola uložená pokuta vo výške 60,00 eur,

2/

Aj keď uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8C/169/2010 zo dňa 23.03.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/174/2011 zo dňa 30.05.2011 bolo nariadené predbežné opatrenie tak, že A. E. C., otec maloletých detí F. C., nar. XX.XX.XXXX a

C. C., nar. XX.XX.XXXX, bol oprávnený stretávať sa s nimi každú nedeľu od 12.00 hod. do 16.00 hod. v jej prítomnosti v mieste jej trvalého bydliska, kde mu mala umožniť styk s deťmi a tieto mu odovzdať, v období od 10.02.2013 do 16.06.2013 – konkrétne v dňoch: 10.02.2013, 17.02.2013, 24.02.2013, 03.03.2013, 10.03.2013, 17.03.2013, 24.03.2013, 31.03.2013, 07.04.2013, 14.04.2013, 21.04.2013, 28.04.2013, 05.05.2013, 12.05.2013, 19.05.2013, 26.05.2013, 02.06.2013, 09.06.2013, 16.06.2013, v mieste svojho trvalého bydliska na adrese F. XXX, K. D., opakovane porušovala povinnosť plynúcu z nariadeného predbežného opatrenia tým, že otcovi maloletých detí sťažovala faktický výkon rodičovských práv uvedených v citovanom rozhodnutí súdu a v ustanovení § 28 ods. 1 písm. a) zák. č. 36/2005 z.z., o rodine, podľa ktorého súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, tým, že maloleté deti psychicky nepripravila na stretnutie s otcom, porušovala svoju povinnosť pripraviť deti na stretnutie s otcom, ako matka mal. detí nevysvetlila im potrebu vzájomnej citovej väzby s otcom, v dôsledku čoho A. E. C., nemohol ako otec realizovať plnohodnotný styk s maloletými deťmi a A. B. C. tak konala napriek tomu, že pre nerešpektovanie výzvy na podrobenie sa citovanému súdному rozhodnutiu jej uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 30Em/1/2011 zo dňa 08.07.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Coe/312/2011 zo dňa 28.09.2011 bola uložená pokuta vo výške 60,00 eur,

teda

v bode 1/

marila výkon predbežného opatrenia uloženého vo veciach starostlivosti súdu o maloletých,

v bode 2/

marila výkon predbežného opatrenia uloženého vo veciach starostlivosti súdu o maloletých,

čím spáchala

v bode 1/

prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona,

v bode 2/

prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 349 Trestného zákona, prihliadajúc v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, na § 36 písm. j) Trestného zákona a § 37 písm. h) Trestného zákona, podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona, súd určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku, súd odkazuje poškodeného: A. E. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor podal na A. B. C. obžaloby sp. zn. 2 Pv 236/13 zo dňa 10.09.2013 a sp. zn. 2 Pv 726/12/7702 zo dňa 24.05.2013, o ktorých konal a rozhodol v spoločnom konaní Okresný súd Humenné uznesením č. k. 4T/87/2013-516 zo dňa 17.09.2014 tak, že súd trestnú vec obžalovanej A. B. C. podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej len TP) postúpil Obvodnému úradu Humenné, pretože nejde o trestné činy, ale skutky by mali byť prejednané ako priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

O sťažnosti prokurátora proti vyššie citovanému uzneseniu rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 8To/2/2015-544 zo dňa 03.02.2016 tak, že zrušil uznesenie Okresného súdu Humenné, a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Po zrušení uznesenia okresného súdu vo veci konal samosudca JUDr. Ivan Daňo, ktorý bol neskôr uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 1ToS/42/2018-813 zo dňa 08.01.2019 vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania (pre pomer ku koncipientovi obhajcu). Vec bola dňa 28.02.2019 pridelená v poradí tretiemu sudcovi JUDr. Vladimírovi Vargovi. Obžalovaná nesúhlasila so zmenou samosudcu, preto súd musel vykonať hlavné pojednávanie znovu.

Prokurátor predniesol obžalobu sp. zn. 2 Pv 236/13 zo dňa 10.09.2013 s tým, že oproti písomnému vyhotoveniu obžaloby upresnil dobu, do kedy bol páchaný skutok, namiesto slovného spojenia „do súčasnosti“, prokurátor ohraničil dobu páchaniu skutku slovným spojením „do 12.07.2013“ (deň oznámenia uznesenia o vznesení obvinenia obvinenej). Iba chybou v písaní v písomnom vyhotovení obžaloby je uvedené nesprávne krstné meno dcéry rodičov ako F., správne má byť F. a zároveň prokurátor predniesol obžalobu sp. zn. 2 Pv 726/12/7702 zo dňa 24.05.2013 tak, ako bola doručená súdu dňa 03.06.2013.

Súd sa vzhľadom na námietky obhajoby primárne zaoberal, či trestným stíhaním obžalovanej nie je porušená zásada „ne bis in idem“ (nie dvakrát v tej istej veci). Podľa § 9 ods. 1 písm. e) TP, trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu alebo bolo právoplatne zastavené, podmienene zastavené a obvinený sa osvedčil alebo sa skončilo schválením zmieri a zastavením trestného stíhania, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené.

Okresný súd teda vykonal dokazovanie v zmysle § 269 TP prečítaním listinných dôkazov z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/6/2013, a to obžaloby, v poradí prvého rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 10.03.2014, uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.08.2014, v poradí druhého rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 19.01.2015 a rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.07.2015.

Súd upozorňuje na účinky rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T 6/ 2013-803 zo dňa 10.3.2014, ktorý obdobie spáchania skutku v odsudzujúcom rozsudku určil slovným spojením „v období od 8.4.2011 do 1.1.2012“ - iba toto obdobie by predstavovalo prekážku „ne bis in idem“ pre konanie na Okresnom súde Humenné sp. zn. 4T 87/2013, pretože Krajský súd v Banskej Bystrici potvrdzuje toto obdobie na str. 5 uznesenia 2To/57/2014 zo dňa 12.8.2014, nakoľko odvolanie podala iba obžalovaná a krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec vrátil, platí zásada zákazu „reformatio in peius“, teda okresný súd po zrušení v poradí prvého rozsudku už nemohol rozšíriť obdobie skutku.

Ďalším rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 4T/6/2013-856 súd uznal obžalovanú za vinnú pre skutok spáchaný v konkrétnych dňoch - posledný čiastkový útok 1.1.2012. Iba v dôsledku nesprávne formulovanej obžaloby, oslobodzujúci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To 46/2015 zo dňa 28.7.2015 skutok, ktorý zle formulovala obžaloba „od 8.4.2011 doposiaľ...“ musel krajský súd prevziať do oslobodzujúceho výroku v pôvodnom znení.

Z obsahu spisu je však zrejmé, že prekážku „ne bis in idem“ (nie dvakrát v tej istej veci), ktorá je základnou zásadou procesného práva a znamená, že o tej istej veci nemožno rozhodnúť znova, tvorí iba skutok spáchaný v období od 8.4.2011 do 1.1.2012 - na Okresnom súde Humenné sa však prejednáva skutok, ktorého začiatok je obžalobou 2 Pv 726/2012 určený na deň 20.03.2012.

Hlavné pojednávanie dňa 06.06.2019 sa za splnenia zákonných podmienok vykonalo v neprítomnosti poškodeného A. E. C., a tak bol postupom podľa § 256 ods. 2 Trestného poriadku prečítaný uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 1.500,00 eur z prípravného konania (výsluch dňa 22.02.2013, sp. zn. 4T/87/2013) a v rovnakej sume 1.500,00 eur z prípravného konania (výsluch dňa 29.07.2013, sp. zn. 1T/115/2013). Splnomocnenec poškodeného žiadal uplatnenú sumu navýšiť a priznať aj úroky z omeškania z týchto súm.

Pri zisťovaní osobných pomerov obžalovaná uviedla, že je právoplatne rozvedená, býva na ulici B. I. D. v spoločnej domácnosti s jej deťmi, ktoré boli zverené do jej výchovy. Je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie. Mesačne zasiela k jej rukám otec detí sumu 370,00 eur, poberá rodinné prídavky okolo 48,00 eur.

Na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je nevinná. Ku skutkom, ktoré sa jej kladú za vinu, v procese dokazovania využila svoje právo a nevypovedala.

Na návrh prokurátora bola prečítaná zápisnica o skoršej výpovedi obžalovanej z prípravného konania, v ktorej tvrdila, že nebránila manželovi byť s deťmi. Manžel mal byť s deťmi každú nedeľu od 12.00 hod. do 16.00 hod. a ona každú nedeľu deti riadne nachystala, to znamená že deti boli pripravené, najedené a podľa počasia oblečené. Pre deti to bola situácia stresujúca. Manžel prišiel a deti boli nachystané na dvore alebo v dome a vždy manžela pozvala dovnútra. Manžel si však vždy zapol telefón, diktafón, aj keď jej súhlas na nahrávanie nemal. Scenár bol každú nedeľu ten istý. Boli medzi nimi nezhody, ktoré vyplývajú z asi dvadsiatich súdnych sporov z minulosti. Nikdy manželovi nebránila byť s deťmi, každú nedeľu mu ich riadne odovzdala. Manželovi išlo v podstate o to, aby jej ublížil. Veľakrát nakričal, že ju zničí, že zoberie deti a ostanú uňho.

Na hlavnom pojednávaní dňa 20.11.2019, bol v procesnom postavení svedka vypočutý A. E. C., ktorý uviedol, že je bývalý manžel obžalovanej. Sú v konfliktnom vzťahu už aj preto, že napríklad keď potrebuje preukazy zdravotného poistenia detí, ani v tom mu nie je ochotná bez problémov vyhovieť. Ku skutku 2 Pv 726/12/7702 sa vyjadril, že celý problém nastal tým, že súdy akceptovali návrhy obžalovanej v takej miere, že Okresný súd Zvolen po tom, čo zveril maloleté deti do výchovy matke, neupravil jeho styk s nimi. Už z toho pramenili konflikty a nedorozumenia a Okresný súd Zvolen v trestnom konaní sp. zn. 4T/6/2013 riešil skutok iba do obdobia 01.01.2012. Potom nasleduje určité časové vákuum a teraz sa rieši obdobie od 20.03.2012. To, ako prebiehali konkrétne stretnutia s deťmi, bezodkladne oznamoval vyšetrovateľovi, pracovníčke sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a svojmu advokátovi. Z každého stretnutia zasielal týmto subjektom e-mailové správy. Pravidelne oznamoval bývalej manželke vopred, kedy príde pre deti, posielal jej sms-správy. Okrem toho to uvádzal aj v správe pre príjemcu pri úhradách výživného a neskôr aj jej právnomu zástupcovi. Napriek jeho snahe manželka marila stretnutie s deťmi s tým, že nepravdivo tvrdila, že jej vopred neoznámil, že príde k deťom. V marci 2012 sa stalo, že v čase kedy mal určené stretnutie s deťmi, manželka mu povedala, že dcéra má tréning na klzisku, preto naložila obidve deti do auta a išla vo J. na klzisko. Jeho odmietla do auta vziať, preto išiel osobitne. Keď prišiel na klzisko, dcéra sa venovala tréningovej aktivite a syn pobehoval pri mantineli. Keď sa k nemu priblížil, tak ho manželka zobrala na ruky a posadila pred seba na mantinel. Výrazne bol takto obmedzený jeho kontakt s deťmi. Zdôraznil dátum 01.04.2012 - v čase jeho kontaktu s deťmi na adrese trvalého bydliska vo J. sa deťom venoval tak, že spolu skladali kocky, na čo ich matka prišla, bezdôvodne kocky chytila do rúk a hodila ich do neho do oblasti hlavy s ironickou poznámkou, že ona si to môže dovoliť. Nechcel vyvolávať zbytočné konflikty, no ďalší konflikt opäť vyvolala manželka vtedy, keď chcel deťom čítať rozprávkové knihy, no ona ako schválnosť zapla nahlas rádio, prípadne mu knihy zobrala z rúk s tým, že on ich nekúpil. Dňa 18.03.2012 mal syn narodeniny a keď doniesol darčeky, manželka ich vhodnosť kritizovala, robila tak v podstate stále, keď deťom niečo priniesol.

Svedok ďalej o obžalovanej (v čase skutku manželke) uviedol, že v mesiacoch máj a jún 2012 sa manželka správala tak, že počas víkendu v sobotu netrávila čas doma a tým mu neumožnila stretávať sa s deťmi aj mimo stanoveného rámca, pričom to bolo aj v ich záujme. Toto konštatoval aj civilný súd vo Zvolene. Dá sa povedať, že svojím správaním len naplnila slová, ktoré povedala v roku 2008, keď sa vyhrážala, že zabezpečí, aby sa nestretával s deťmi. V nedeľu v čase 12.00 až 16.00 hod., ako mal stanovený čas kontaktu s deťmi, im podávala obed a jemu neumožnila, aby mohol sedieť pri spoločnom stole, vnášala do detí nervozitu tým, že im hovorila: „Vidíte, nemôžete sa ani v klude naobedovať“. Zvyšný rozsah času určeného pre kontakt s deťmi strávil tak, že manželka neustále vyvolávala konflikty. Stalo sa, že manželka mu fyzicky telefón vytrhla z ruky, urobila tak pred deťmi. V nedeľu, už si nespomenul či to bolo 25.05.2012 alebo 27.05.2012, v čase okolo 12.30 hod. poobliekala deti a išla nahlásiť na políciu, že ju napadol. Snažil sa deťom pripraviť program na čas, ktorý mal určený, chcel ich zobrať napr. do L. L. na detské podujatie, no manželka to nikdy nedovolila. Argumentovala tým, že oprávnenie stretávať sa s deťmi v mieste trvalého bydliska za jej prítomnosti je naplnené tým, že ona s deťmi prišla do jeho bytu v nedeľu o 12.00 hod. a po 16.00 hod. s deťmi odišla. Svedok navrhoval, aby išli spolu, teda aj s ňou s deťmi von, no ona s tým nesúhlasila a v letných mesiacoch 2012 to vyvrcholilo

tak, že hneď po príchode do bytu sa zavrela s deťmi do spálne. Koncom júna 2012 sa stalo, že manželka s deťmi vôbec neprišla, preto sa ju snažil kontaktovať, telefón však nedvíhala, potom volal jej právny zástupca, ktorý mu povedal, že je na ošetrovaní na pohotovosti, nevedel však, či má problémy manželka alebo deti. Po tomto dátume manželka s deťmi prišla presne o 12.00 hod. v nedeľu, avšak do bytu ani nevstúpila, zakázala deťom vstúpiť do bytu a sama si demonštratívne prestrela deku pred dvere bytu, aby si deti sadli na deku. Neskôr chcela budiť dojem týranej ženy, preto si vybavila dočasné bývanie v krízovom centre. Dňa 15.07.2012 opäť nedovolila deťom vstúpiť do bytu, on mal dvere otvorené, navrhoval, aby spolu išli von, ani s tým však nesúhlasila, ba dokonca keď dcéra F. potrebovala ísť na toaletu, neumožnila jej to a poslala ju vycikať na dvor. V čase určenom na jeho kontakt s deťmi manželka robila takéto schválnosti, zvonila po susedoch v bytovke s tým, že deti potrebujú ísť na záchod a on im to údajne nechce umožniť. V ďalšom prípade zas zobrala deti do podzemnej garáže a ukazovala deťom jeho auto a upozorňovala ich, aby do tohto auta nikdy nenastupovali. Prvé dve nedele v júni 2012 mu manželka vôbec neumožnila byť s deťmi. Neskôr síce prišla, ale iba preto, aby deti preniesli svoje hračky z bytu do spoločných priestorov, do sušiarne. Aj pri tejto udalosti ho obviňovala, že ju napáda, pričom ona bola tá, ktorá mu fyzicky bránila kontaktu s deťmi. Dňa 05.09.2012 sa dozvedel, že manželka dňa 23.07.2012 zmenila sebe aj deťom trvalé bydlisko bez jeho súhlasu, ale aj bez súhlasu súdu na adresu F. XXX. Celé presťahovanie sa matky s deťmi malo jediný účel, a to ešte viac sťažiť stretávanie s deťmi. V zimných mesiacoch december 2012 až január a február 2013 musel svedok dochádzať do F., aby sa mohol stretnúť s deťmi. Manželka bola povinná ich na stretnutie pripraviť, no nedošlo k žiadnej zmene. Opäť robila všetko preto, aby mu jeho kontakt s deťmi sťažila. Odmietla súhlasiť s tým, že pôjdu s deťmi sa napr. sánkovať na blízky kopec, pričom keď chcel zobrať deti mimo dvora rodinného domu, už vykrikovala, že ide o únos detí. Viackrát navrhoval, aby išli s deťmi na plaváreň do D., vždy to odmietala s jednou výnimkou. Bolo to tak, že po súhlase, že pôjdu na plaváreň, prišli k jeho autu, ktoré bolo na začiatku ulice v F., kde po otvorení auta začala vyhadzovať zo sedadiel podsedáky, začala prehľadávať auto s tým, že tam má svoje veci a zinscenovala situáciu, že ju mal napadnúť. Podľa neho to bolo všetko vopred pripravené, pretože po krátkej chvíli tam prišiel jej právny zástupca M. C., ktorý tam prišiel skôr ako policajti. Neskôr vysvitlo, že deťom nezobrala ani plavky, čo len potvrdzuje to, že mala vopred premyslené, že ako vyvolá konflikt. Raz naozaj boli na plavárni, no príprava jej trvala neúmerne dlho a konflikty boli aj na plavárni. Na samotnej plavárni manželka vyvolávala konflikty, je prirodzené, že ako otec sa chcel s deťmi hrať v bazéne a manželka ho však obvinila z toho, že je „úchyl“ a podobne. Samozrejme, že konflikt sa preniesol aj na jeho vzťah s bývalým švagrom, ktorý sa mu vyhrážal, že ho zbije. Odvtedy mohol prísť len po hranicu pozemku, teda len po vchodovú bránku, kde musel kričať, pretože tam nemali zvonček. Nie raz sa stalo to, že mu bolo povedané, že jedno z detí je choré. Z obavy, že keď pôjde dnu do domu, manželka zinscenuje, že ju napadol a bude mať na to ďalších svedkov, svoju matku a brata, tak svedok radšej do domu nevstúpil. Inokedy sa stalo, že nechala deti hrať sa na dvore, pričom on z opatrnosti kvôli možnému fyzickému konfliktu s jej bratom na dvor ani nemohol vstúpiť. Deti odišli dovnútra a viac ich nevidel. Po doplňujúcich otázkach na odstránenie rozporov vo výpovedi svedka mu bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 21.12.2012 a svedok túto svoju výpoveď z prípravného konania potvrdil - v tejto výpovedi svedok podrobne popisoval konkrétne okolnosti jednotlivých návštev maloletých detí.

Na otázku obhajcu svedok odpovedal, že manželka ho do domu pozvala, rovnako tak jej matka, avšak mal obavu z toho, že sa voči nemu vykonštruuje nejaká udalosť, z ktorej by ho obvinili, preto nechcel, aby stretnutie prebiehalo v ich rodinnom dome a určil iné miesto stretnutia napr. C., odkiaľ pochádza. V zmysle predbežného opatrenia sa primárne na stretnutí mali dohodnúť, ak však nedôjde k dohode rodičov, miesto stretnutia má určiť otec. Stretnutie sa malo odohrávať za prítomnosti matky, a teda má matka ísť s deťmi na miesto realizácie.

K výpovedi svedka sa vyjadrila obžalovaná tak, že jediný, kto vytvára konflikty, je práve svedok. V súčasnosti prebieha jeho styk s deťmi tak, že ich preberá na pešej zóne v D. pri fontáne. Aby konfliktom predišla, po tom, čo ich tam odprevadí, sa vzdiali od fontány, kde následne deti prevezme jeho matka - vo väčšine prípadov. V roku 2011 sa jej poškodil telefón, v dôsledku čoho došlo k zmene telefónneho čísla, čo oznámila súdu, aj úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. V každom prípade boli deti vždy o 12.00 hod. najedené a pripravené na stretnutie s ich otcom. Mnohokrát sa stalo, že v čase, keď bol s deťmi na koberci a hrali sa, zdvihol telefón a zavolať na políciu, že ona nedodržiava rozhodnutie súdu a mu nedovolí byť s deťmi. Ak sa čas tréningu dcéry prelínal s časom určeným na kontakt s otcom, tak F. sa tréningu zúčastňovala s jeho súhlasom, pričom otec ju aj chválil, že je šikovná. Nie je pravdou, aby do svojho manžela hádzala stavebnicové kocky. Nikdy deťom netvrdila, že nemajú byť s otcom, nikdy

nevedla výchovu detí proti nemu, ba práve naopak, vždy sa snaží deťom vysvetliť, že keď sa mama s otcom nelúbia, otec musí byť vzorom pre svoje deti. Považuje bývalého manžela za múdreho, šikovného, inteligentného a vzdelaného a o to viac ju zaráža, že ju tu obvinil z toho, čo mu mala údajne povedať v roku 2008 a vtedy mali úplne ideálny vzťah. Istý čas už bolo spolužitie neznesiteľné a bola nútená odísť s deťmi do krízového centra kvôli manželovmu správaniu. Opätovne trvala na tom, že každú nedeľu deti riadne pripravila na kontakt s otcom, nikdy ich nezatvárala do žiadnej izby. Aj keď bola v krízovom centre, vždy deti priviedla k bytu na ulici G. H. XX I. J.. Celý júl a august 2012 s deťmi nemohli vstúpiť do bytu vo J., pretože manžel im to zakázal. Obžalovaná doplnila, že nikdy svojho manžela fyzicky nenapadla. Krízové centrum bolo len dočasným riešením, musela si riešiť svoju bytovú otázku a tým odôvodnila to, že sa presťahovali do F.. Nikdy neobviňovala manžela z únosu detí. Obidvaja rešpektovali súdne rozhodnutia, ktoré upravovali styk s deťmi. V F. ho vždy pozvala do domu, aby mohol byť s deťmi, no keďže to odmietol, deti aj tak boli pripravené a zbalené, mali batôžky, mali tam jedlo a vodu a mohol s nimi na dvore byť a to nielen na dvore, ale mohol si ich zobrať so sebou aj do C.. Prebiehalo to však tak, že manžel zakričal pri bránke: „N. O. C. C.“, no nikdy reálne deti nezobral za ruky a aby naozaj do C. spolu išli. Za účinnosti rozhodnutia súdu zo Zvolena mu odovzdávala deti každú nedeľu v čase určenom.

A. E. C. bol vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 13.02.2020, kde ku skutku z obžaloby 2 Pv 236/13 zo dňa 10.09.2013 sa vyjadril, že aj v období, ktoré je uvedené v obžalobe a ktoré prokurátor spresnil pri prenesení obžaloby tak, že ohraničil páchanie skutku do 12.07.2013, mu boli kladené prekážky pri stretávaní sa deťmi. Domáhal sa v tom čase striedavej starostlivosti, no súd ju podmieňoval vzájomnou komunikáciou rodičov. Toto nahrávalo obžalovanej, ktorá ho obvinila z toho, že nekomunikuje, pričom opak bol pravdou. Vo februári 2013 prišiel pre deti v určenom čase, obžalovaná mu však oznámila, že jedno z detí je choré, preto sa prirodzene domáhal stretnutia s druhým dieťaťom a chcel s ním ísť na prechádzku a do C.. Obžalovaná mu však uviedla, že mu umožní stretnúť sa s deťmi iba v priestore jej bytu. Navrhol jej preto, aby išla na prechádzku s nimi, pretože druhé dieťa, ktoré podľa nej bolo choré, malo s kým zostať v byte. Mal pochybnosti o tom, či je pravdou, že jedno z detí bolo choré, a preto si túto informáciu chcel overiť na príslušnej zdravotnej poisťovni, no pracovníčka zdravotnej poisťovne mu odmietla poskytnúť akúkoľvek informáciu o úkonoch lekárskej starostlivosti, ktoré boli poskytnuté jeho deťom, pričom to odôvodnila tým, že jej to „zakázala“ zákonná zástupkyňa maloletých detí. Takéto zamedzenie kontaktu s deťmi sa vo februári 2013 odohralo minimálne dvakrát. Ak sa kontakt s deťmi realizoval, zo strany obžalovanej išlo o dehonestujúce správanie sa voči nemu a veľmi nevhodné voči deťom. Ak sa s deťmi hrali počas ich stretnutia a prišla 16.00 hodina určená rozhodnutím súdu o predbežnom opatrení, tak aj keď sa deti dobre cítili a boli veselé a hrali sa, úderom šestnástej hodiny obžalovaná necitlivo prerušila jeho kontakt s nimi. V iných prípadoch v marci 2013 prišiel pre deti s tým, že pôjdu spolu na plaváreň do D., obžalovaná síce prišla s deťmi k hranici pozemku, tam sa zastavila a zostala stáť. Pýtala sa ho, kde je auto. Vravel, že je zaparkované o niekoľko metrov ďalej, ale že keď chce, môžu ísť aj vlakom alebo autobusom, ona však ostala stáť, aby neprekročila hranicu pozemku a deti mlčky stáli pri nej. Túto situáciu ihneď oznámil polícii na číslo 158, keď prišla hliadka, tak nič nevyriešila a odišli. V iných prípadoch mu bolo povedané, že má prísť spísať oznámenie. Stalo sa, že tam stál do 16.00 hod. Keď aj deti chceli prísť k nemu, tak ich obžalovaná vzala späť. Došlo aj k situácii, keď za asistencie policajnej hliadky deti nastúpili do jeho auta, na podsedačky si však nesadli, postojačky začali plakať, že ich dorežú bezpečnostné pásy, ktoré im vtedy ani nepripínal. Čím viac plakali, tým viac sa obžalovaná smiala.

Na otázku prokurátora, aby sa vyjadril ako reagovali deti, keď ich prišiel navštíviť v rámci nariadeného času, uviedol, že deti reagovali neutrálne, stáli vedľa matky, v očiach mali otázniky, že čo bude. Ohradil sa voči používaniu termínu „návšteva“, predsa pre deti nie je cudzí človek, ktorý ich prišiel navštíviť. Je rovnocenný rodič, ktorý má voči deťom rodičovské práva a povinnosti. Prostredníctvom osobného kontaktu s nimi rodič predsa svoje deti aj vychováva. Predbežné opatrenie stanovilo len minimálnu dobu, ktorá mu musela byť zo strany matky umožnená, aby mohol byť s deťmi. Všeobecne je žiaduce, aby rodič čo najviac času trávil s deťmi, to mu však zo strany matky nebolo umožnené. Nakoľko manželka mu odmietala poskytnúť akékoľvek informácie o deťoch, keď F. nastúpila na základnú školu v D., s jej učiteľkou pani O. sa dohodol, že aspoň raz týždenne mu podá informácie o prospechu, správaní a učive dcéry F.. Od pani O. vedel, že ona s manželkou telefonicky komunikovala, jemu však manželka telefón zásadne nedvíhala, ba dokonca mu tvrdila, že žiadny nemá. Prišiel za učiteľkou aj osobne, pretože ho zaujímal prospech a učivo dcéry, no neskôr sa dozvedel, že učiteľka spolu s obvinenou navštívili advokáta M. C. a tam pani O. spísala akési vyjadrenie, z ktorého plynie, že ju obťažoval. Toto manželka neskôr vyuzila pri svojom návrhu na zákaz jeho styku s deťmi.

Za účelom spresnenia výpovede svedka samosudca postupom podľa § 264 TP predložil svedkovi časť výpovede zo dňa 29.07.2013, kde v prvom odseku na str. 7 špecifikoval dátumy jednotlivých návštev. Svedok potvrdil dátumy návštev uvedené v zápisnici z prípravného konania.

Obžalovaná sa vyjadrila tak, že v období od 06.02.2013 do 12.07.2013 nekládla žiadne prekážky svedkovi v kontakte s deťmi, naopak vždy, keď prišiel pre deti, ho privítala a pozvala do domu. Z jeho strany neurobil žiadny konkrétny krok, aby s deťmi niekam išli, vždy prišiel a na bráne zakričal „N. O. C. C.“ bez toho, aby bol pripravený s autom alebo inak, aby sa tam mohli dopraviť. Bola to iba fráza, ktorú zakričal a hneď na to uviedol, že ide na políciu oznámiť, že mu nechce dať deti a nedodríava rozhodnutie súdu. Nikdy sa nevysmievala deťom, keď plakali, je to nezmysel. On sám potvrdil, že deti mu reálne vždy odovzdala. V roku 2011 sa jej rozbil mobilný telefón, ktorý vyhodila do koša aj s vloženou SIM kartou, preto túto skutočnosť oznámila jemu, ale aj na súdy, kde prebiehali konania, aj na úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, od tohto momentu mu muselo byť jasné, že nemôže prijať žiadny hovor volaný na pôvodné číslo a ani prečítať sms správu. Napriek tomu ešte niekoľko rokov jej posielal sms správy na pôvodné číslo. Jej sa nikdy nepýtal, ako sa má dieťa v škole. Deti sa mohol opýtať čokoľvek, teda aj na plnenie ich školských povinností. Právoplatne ich rozviedli až v roku 2018, on za deťmi nechodil od mája 2017 až do 02.12.2017. V súčasnosti je súdom rozhodnuté o tom, že s deťmi sa môže stretávať jeho matka a ona teraz chodí deti vyzdvihnúť. Nikdy ho neobvinila z toho, že by deti uniesol.

Súd postupom podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku vykonal dokazovanie prečítaním výpovedí svedkyne O. P. z prípravného konania, z ktorých je zrejmé, že svedkyňa využila svoje právo odoprieť vypovedať a vo veci nevypovedala.

V snahe splniť pokyn krajského súdu, okresný súd v súlade s § 270 ods. 2 TP vykonal dôkazy prehratím časti obrazovo-zvukových záznamov, ktoré vyhotovil a predložil A. C..

Bol prehratý súbor 8249 zo zložky Video z predbežného opatrenia, nahratý na CD 3.

Záznam vyhotovil zrejme A. C. pri návšteve detí. Je zobrazený dvor rodinného domu, v pozadí je obžalovaná a pred ňou dieťa - syn, kde dieťa kričí na otca: „Chod' preč, vypadni.“ Na otázku matky, či chce ísť s otcom, syn uvádza: „Nie“. Na to A. C. reaguje výčitkou: „Takto si ich to naučila.“

Bol prehratý súbor 8920 zo zložky Video z predbežného opatrenia, nahratý na CD 3.

No tomto zázname, ktorý bol vyhotovený A. C., sú zachytené deti a obžalovaná pri hre s hračkami na dvore. A. C. vyčíta matke, že sa stavia medzi neho a deti. Obvinená zakazuje, aby A. C. nahrával deti. Po týchto jej slovách syn zaútočí na otca. A. C. určuje miesto stretnutia C..

Bol prehratý súbor 6471 zo zložky Video z predbežného opatrenia, nahratý na CD 3.

Na zázname, ktorý vyhotovil A. C., je hysterický konflikt rodičov o výživné, ktorý prebieha na chodbe bytového domu za prítomnosti detí, kde deti sedia na deke, ktorá je rozprestretá na zemi na medziposchodí, majú tam hračky a školské potreby. Dcéra, keď potrebuje na toaletu, uteká dole schodmi. Celý záznam je sprevádzaný krikom hádajúcich sa rodičov.

Bol prehratý súbor 6475 zo zložky Video z predbežného opatrenia, nahratý na CD 3.

Na zázname, ktorý vyhotovil A. C., je zobrazený spiaci syn, leží na deke rozprestretej na medziposchodí bytového domu, za ním na schodoch sedí matka s dcérou a číta jej knihu.

Na hlavnom pojednávaní dňa 17.08.2020 svedkyňa O. M. F. uviedla, že jej prvý kontakt s rodinou C. prebehol v roku 2012, kedy bola pracovníčkou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom na oddelení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Úrad kontaktovala pani C. s tým, že je s manželom v rozvodovom konaní, že z manželstva pochádzajú dve maloleté deti, ktorým zmenila trvalé bydlisko, pretože sa s nimi presťahovala do F.. Pre úpravu práv a povinností k maloletým deťom bol úrad ustanovený za kolízneho opatrovníka. Vykonalí šetrenie v mieste aktuálneho bydliska matky maloletých detí v obci F. a zistili, že sú vytvorené vhodné podmienky pre bývanie a starostlivosť o maloleté deti. Išlo o rodičovský dom, v ktorom býval brat a mama pani C.. Problematickými boli návštevy otca maloletých detí, ktoré vždy končili konfliktom, hádkou a neraz aj privolaním polície. Podľa vyjadrení rodinných príslušníkov pani C., najmä jej brata, pani C. vždy pripravila svoje deti na stretnutie s otcom. Neskôr ich bez predvolania kontaktoval brat pani C. aj jej sestra, ktorí uviedli, že nevládajú ďalej túto situáciu, pretože pokiaľ sa pani C. s deťmi nenasťahovala do F., tak si žili pokojným životom. Po nejakom čase sa pani C. odsťahovala z rodičovského domu a začala s deťmi bývať v D.. Pretože nebolo možné zobjektívizovať dôvody konfliktných situácií pri návšteve otca maloletých detí, navrhli, aby sa kontakt

otca s maloletými deťmi realizoval v priestoroch úradu, kde bola prítomná svedkyňa, psychologička a rodičia maloletých detí. Kontakt otca s deťmi potom prebiehal tak, že matka bola na chodbe a on mal vytvorený časový priestor hodinu až hodinu a pol na kontakt s deťmi. Kontakt detí s otcom bol spočiatku rozpačitý, zrejme aj pre dlhšie odlúčenie, no neskôr otec dokázal deti zaujať, či už hrou, alebo hračkami a tieto stretnutia boli spontánnejšie. Stávalo sa, že deti prišli na dohodnuté stretnutie „inak naladené“ a vtedy ten kontakt nebol tak spontánny, pričom aj zo strany otca bolo niekedy cítiť nervozitu, pretože cestoval zo J. na stretnutie s deťmi, ktoré malo prebehnúť v časovom rámci do dvoch hodín a ešte za prítomnosti pracovníkov úradu práce, sociálnych vecí a rodiny.

Na hlavnom pojednávaní dňa 01.10.2020 súd podľa § 263 ods. 3 písm. a) TP vykonal dokazovanie prečítaním výpovedí svedka O. O. B. z prípravného konania zo dňa 13.06.2013 a 26.08.2013, z ktorých vyplynulo, že bol starostom obce F. a A. B. C. najprv pri stretnutí uvádzala, aký je jej manžel A. E. C. zlý, ako ju bil, ako musela pred ním ujsť do útulku, musela sa pred ním skrývať a musela utiecť k rodičom do F.. Z toho si spočiatku utvoril o A. C. negatívny obraz. Neskôr v jednu nedeľu sa zúčastnil toho ako si A. C. prišiel po deti. K rodinnému domu A. C. prišiel ešte pred A. C.. On došiel peši k dvoru rodinného domu a A. C. ho už s deťmi čakala vo dvore. Keď došiel, A. C. mu povedala „tu máš deti, ber si deti“. On jej kľudným tónom odvetil, že môže byť s nimi iba v jej prítomnosti. Ona mu odvetila to isté, že mu dáva deti. To sa opakovalo viackrát a potom jej A. C. povedal, že určuje miesto stretnutia s deťmi v C.. Nato A. C. nereagovala. Tak sa A. C. s deťmi hral vonku pred domom. Chvíľu ich ťahal na sánkach pred dvorom. Deti sa s ním hrali, smiali sa, zabávali, boli veselé. Celé to trvalo asi hodinu. Potom k nemu prišla a vzala deti. Svedkovi sa najprv zdalo, že jej deti dal, ale potom mu vysvetlil, že on chcel ísť s deťmi trochu ďalej od domu. To mu nedovolila a povedal, že nech jej ich vráti do dvora. Následne A. C. odišiel preč. Svedka zarazilo správanie A. B. C., a to v tom, že keď došiel A. C., tak začala na neho kričať „tu máš deti, ber si deti“. Vždy keď komunikovala s A. C., hovorila zvýšeným tónom. Pre svedka neprimeraným tónom. On celý čas bol kľudný a komunikoval kľudne aj s ňou. Svedok sa zúčastnil ešte jedného stretnutia dňa 05.05.2013. Pán C. bol pred domom a kričal, že chce byť s deťmi a nie je mu to umožnené, že chce ísť s nimi na plaváreň a nemôže. Deti s A. C. v ten deň neboli, A. C. ich k nemu nepustila. Svedok zo strany A. C. nikdy nevidel žiadne známky agresivity, registroval však snahu otca hrať sa s deťmi.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním ďalších listinných dôkazov: zo spisu ČVS: ORP-752/OVK-HE-2012 (spis súvisiaci s obžalobou 2 Pv 726/2012) prepisy stretnutí realizovaných od 18.03.2012 do 03.02.2013 zasielaných A. C. príslušným pracovníkom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, správy Okresného súdu Zvolen, uznesenia Okresného súdu Zvolen 30Em/1/2011, uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici 17CoE/312/2011 zo dňa 28.09.2011, správ Okresného súdu Zvolen zo dňa 08.06.2011 a 05.01.2012, výzvy Okresného súdu Zvolen na podrobenie sa súdnemu rozhodnutiu 8C/169/2010, kópií poštových poukážok s oznámeniami, v ktorých dňoch otec deti navštívi, správy OR PZ Zvolen s pripojenými priestupkovými spismi OO PZ Zvolen, OR PZ-ZV-OPP3-P-1118/2012, OR PZ-ZV-OPP3-P-1224/2012, OR PZ-ZV-OPP3-P-1254/2012, OR PZ-ZV-OPP3-P-1285/2012, výpisu z evidencie priestupkov Obvodného úradu Zvolen, správy obce Kochanovce, zo spisu ČVS: ORP-218/OVK-HE-2013 (spis súvisiaci s obžalobou 2 Pv 236/2013) uznesenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8C/169/2010, uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/174/2011, uznesenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8C/169/2010, uznesenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8C/169/2010, uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/40/2012, fotokópie správy Okresného súdu Zvolen zo dňa 27.09.2012, súdnych rozhodnutí a správ súdov, fotokópie správ, správ OR PZ Humenné, kde sú konkretizované dátumy výjazdov hliadok OO PZ na základe oznámení pre nehody medzi A. C. a A. C., správy úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a správy o povesti Obce F..

Súd postupom podľa § 269 TP vykonal dokazovanie prečítaním správy o povesti Mesta Humenné, odpisu registra trestov a lustrácie v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov. Bolo prečítané uznesenie Okresného súdu Humenné sp. zn. 19P/135/2013 zo dňa 10.06.2013, ktorým došlo k zmene uznesenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8C/169/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 14Co/174/2011, teda došlo k zmene spôsobu stretávania sa otca s deťmi predbežným opatrením vykonateľným dňa 21.06.2013. Uznesenie Okresného súdu Humenné sp. zn. 17Em/2/2012 zo dňa 25.11.2013 - spis pôvodne vedený na Okresnom súde Zvolen sp. zn. 30Em/1/2011, postúpený na Okresný súd Humenné prípisom zo dňa 22.10.2012 pre zmenu bydliska maloletých detí, uznesením Okresného súdu Humenné 17Em/2/2012 konanie zastavené pre zmenu rozhodnutia upravujúceho styk otca s maloletými deťmi, a to uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 19P/135/2013 zo dňa 10.06.2013.

Konanie vedené na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 17Em/2/2012 o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí, ktoré bolo Okresnému súdu Humenné postúpené z Okresného súdu Zvolen pre zmenu trvalého bydliska maloletých detí, bolo uznesením č. k. 17Em/2/2012-410 zo dňa 25.11.2013 zastavené z dôvodu, že rozhodnutie, ktoré je podkladom výkonu bolo po nariadení výkonu zrušené resp. sa stalo neúčinným - v danom prípade uznesením Okresného súdu Humenné č. k. 19P/135/2013 zo dňa 10.06.2013 bolo zmenené pôvodné uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 8C/169/2010-93 zo dňa 23.03.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co 174/2011-128 zo dňa 30.05.2011, ktoré bolo pôvodným podkladom pre realizáciu výkonu rozhodnutia. V dôsledku rozhodnutia Okresného súdu Humenné č. k. 19P 135/2013-112 zo dňa 10.06.2013 bol spôsob styku otca s maloletými deťmi zmenený tak, že tento styk mal prebiehať na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny za prítomnosti psychologičky. V konaní bolo preukázané, že prvé takéto stretnutie otca s maloletými deťmi bolo na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom realizované dňa 24.6.2013, v dôsledku čoho súd určil obdobie páchania skutku pod bodom 2/ - „od 10.02.2013 do 16.06.2013.“

Okresný súd na základe pokynu Krajského súdu v Prešove (uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/8/2021), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. marca 2022 (str. 8 záp. o hlavnom pojednávaní) doplnil dokazovanie prečítaním zápisnice o hlavnom pojednávaní z 23.9.2013 v časti výsluchu znalkyne PhDr. Dariny Hubovej postupom podľa § 277a ods. 3 Trestného poriadku. Z prečítanej výpovede znalkyne plynie, že vo veci podala znalecký posudok č. 26/2013 (čl. 143 k pôvodnému spisu 4T/87/2013). Znalkyňa uviedla, že v celom rozsahu trvá na znaleckom posudku.

Znalkyňa uviedla, že osobne obžalovanú psychologicky vyšetrila a skonštatovala, že jej osobnosť je štruktúrne nevyrovnaná, má zvýraznené prejavy afektívnej lability, nezrelosti, zvýšenej senzibility a egocentrizmus. Znalkyňa hodnotí osobu obžalovanej ako zameranú na vlastné potreby, záujmy a ciele. Zvlášť sa to prejavuje v manželskom vzťahu, kde medzi ňou a manželom dochádzalo k vzájomným konfliktom s agresívnymi výpadmi verbálnej povahy. Obžalovaná má sklon manipulovať druhých a skresľovať skutočnosti v smere svojich emócií a nekritičnosti vo vzťahu k sebe. Sama potom uverí tomu, že taká bola realita a snaží sa o tom presvedčiť aj druhých. Snaží sa vzbudiť dojem týranej osoby, otvorene manipuluje s deťmi voči otcovi, vychováva ich v neláske, neúcte, nenávisti a strachu voči nemu. Znalkyňa ďalej skonštatovala, že obžalovaná má sklon si vymýšľať, prekrúcať fakty a klamať.

Na návrh obžalovanej bol ako listinný dôkaz prečítaný záver znaleckého posudku PhDr. Marty Botkovej č. 1/2014, ktorý bol vypracovaný v inom konaní – v konaní Okresného súdu Humenné sp. zn. 10P/93/2013 dňa 21.01.2014. V konaní Okresného súdu Humenné sp. zn. 0P/93/2013 súd konal vo veci maloletých F. C. a C. C. a predmetom konania bola úprava práv a povinností rodičov k maloletým. PhDr. Botková v závere tohto znaleckého posudku – ktorý bol v trestnom konaní vykonaný ako listinný dôkaz – konštatuje, že vzťah maloletých detí k otcovi je negatívne ovplyvnený nevraživosťou, ktorá vládne medzi rodičmi a pohŕdavým správaním matky k ich otcovi. Napriek tomu, pri stretnutí detí s otcom nie je u nich badať strach alebo pocit ohrozenia z otca. Tak matka, ako aj otec maloletých detí tvrdohlavo a egoisticky zotrvávajú na svojich názoroch, napádajú sa, znevažujú sa. Rodičia vedú medzi sebou psychologickú vojnu, bez ohľadu na pocity a potreby detí. Za takejto situácie nebola možná striedavá starostlivosť obidvoch rodičov, lebo táto predpokladá istú toleranciu a vôľu rodičov spolu komunikovať najmä v záujme maloletých detí. PhDr. Botková nevyhlásila, že matka bude postupovať ako doteraz, to je negatívne ovplyvňovať svoje deti voči ich otcovi. V ďalšej časti posudku PhDr. Botková hodnotí rozsah a spôsob stretávania sa rodičov s maloletými deťmi pre prípad, že by deti boli zverenú do osobnej starostlivosti matke a rovnako tak aj pre prípad, ak by boli zverenú do osobnej starostlivosti otca.

Samosudca v zmysle odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu 10To/8/2021 zisťoval u obžalovanej, akým spôsobom A. C. oznamoval, že sa na určený kontakt s deťmi dostaví.

Obžalovaná uviedla, že A. C. jej to neoznamoval vôbec. Bolo jeho povinnosťou to dopredu oznámiť, no on to tak nerobil. C. to robil tak, že na lístku, ktorým platil výživné – šeková poukážka, uvádzal dátumy stretnutí, pričom nikdy neuviedol stretnutie, ktoré malo byť najbližším po úhrade výživného. V podstate jej preto nenahlásil ani jeden termín, že kedy príde. Všetko uvádzal maličkým nečitateľným písmom. Napriek tomu boli deti každú nedeľu na stretnutie pripravené a ona mu ich riadne odovzdala.

Na základe pokynu odvolacieho súdu bol opätovne vypočutý A. C. (problematický priebeh jeho výsluchu plyní nielen zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, ale najmä zo zvukového záznamu z priebehu hlavného pojednávania). Svedok A. C. potvrdil konkrétne dátumy, kedy mu kontakt s deťmi nebol umožnený buď vôbec alebo bol sťažený zo strany obžalovanej do takej miery, že nemohol byť realizovaný plnohodnotne.

Prokurátor zisťoval, akým spôsobom poškodený oznamoval obžalovanej, že príde na určený styk s deťmi.

Svedok uviedol, že to bolo veľmi problematické, pretože obžalovaná mu tvrdila, že nemá mobilný telefón, tak jej to telefonicky nemohol dať vedieť, jej telefónne číslo dokonca tajili aj pracovníčky sociálnej kurately. Dokonca mu jej predchádzajúci obhajca povedal, aby jej posielal telegramy – v čase, kedy už táto služba bola už dávno zrušená. Oznamoval dátumy stretnutí na poštovom poukaze, ktorým jej poukazoval výživné. Snažil sa zaslať sms správu obžalovanej prostredníctvom bývalého právneho zástupcu, no keď tak urobil, výhražným tónom mu oznámil, aby to viac takto nerobil.

Svedok ďalej uviedol, že v podstate každú nedeľu, vždy sa vytvárali komplikácie, konkrétne spomenul príklad, keď prišiel pre deti, ktoré chcel zobrať na plaváreň. Problémom bolo vždy to, že sa to malo odohrávať za prítomnosti obžalovanej. Táto však zinscenovala konflikt, ktorý mal prísť riešiť policajt, pretože zavolala na políciu, ešte pred príchodom polície, sa tam objavil advokát C.. Svedok pritom nechcel nič iné, len zobrať deti na plaváreň, kde by mohol byť s nimi hodinu a potom ich chcel vziať do C., no bolo mu to znemožnené. Po dlhej dobe to bolo prvýkrát, že s deťmi mohol ísť mimo územie dvora príslušiaci k rodinnému domu, kde obžalovaná bývala.

Svedok ďalej spomenul udalosť z 1.4.2012, kedy s deťmi staval kocky, sedel na zemi a obžalovaná tieto kocky zdvihla a hodila mu ich do hlavy s tým, že ona to môže. Je o tom urobený aj osemhodinový záznam, kde sú rôzne frekvencie, kde je napr. ticho a potom krik, znovu ticho a potom krik. Toto sa opakovalo na viacerých stretnutiach. Nemá žiadnu svetlú spomienku na stretnutie s deťmi, pretože vždy sa musel prispôbovať len predstavám obžalovanej.

Odvolací súd v zrušujúcom uznesení spisovej značky 8To/2/2015 vyhodnotil obrazovo-zvukové záznamy predložené poškodeným ako zákonné a použiteľné v tejto trestnej veci. Okresný súd opätovne umožnil procesným stranám navrhnúť konkrétny súbor na jeho prehratie na hlavnom pojednávaní – prokurátor sa vyjadril, že sa stotožňuje s výberom obrazovo-zvukových záznamov, ktoré už boli prehraté na hlavnom pojednávaní dňa 13.2.2020.

Okresný súd zdôrazňuje, že výber záznamov, ktoré boli dňa 13.2.2020 nebol svojvoľný – preto cituje zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.2.2020:

„Samosudca v snahe vykonať dôkaz obrazovo-zvukový záznam v zmysle § 270 ods. 2 TP za asistencie asistentky vložil CD 2 „Semancová predbežné opatrenie video 03-08/12“ do mechaniky počítača, podarilo sa otvoriť súbor 20120415-0001, ktorý však zobrazil len video a neprehrál zvuk. Iné súbory sú tak rozsiahle, že sa ich nepodarilo ani načítať. Na túto skutočnosť upozorňoval aj informatik Krajského súdu v Prešove Mgr. Demský, ktorý je však dnes mimo OS Humenné, a preto súd prehrá videozáznamy za asistencie tohto IT pracovníka v ďalšom priebehu hlavného pojednávania – o snahe samosudcu splniť pokyn krajského súdu prehratím videozáznamu svedčí zvukový záznam z hlavného pojednávania.“

Prokurátor po rozhodnutí Krajského súdu v Prešove (uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/8/2021), navrhol prehrať záznam uložený na CD 4 v priečinku prílohy s názvom dokumentu „predbežné opatrenie 01.07-01.“ Súd prehrál tento záznam a popísal jeho obsah, z ktorého plyní, že na zázname sedí obžalovaná s deťmi na deke na chodbe bytového domu v spoločných priestoroch, následne sa stupňuje konflikt rodičov, otec sa dožaduje toho, aby deti mohli ísť von k bazénu, pretože bolo horúce počasie a matka naproti tomu vyčíta otcovi, že si priebeh stretnutia natáča na záznam.

Obhajca nedokázal konkretizovať obrazovo-zvukový záznam, ktorý navrhuje vykonať, chcel prehrať obrazovo-zvukové záznamy „všetkých dní, ktoré boli uvedené v zápisnici o HP...“. Takto formulovaný návrh na vykonanie dôkazu obhajcom (navrhnutý zrejme bez toho, aby si dal námahu sám pri štúdiu

spisu tieto obrazovo-zvukové záznamy prezrieť) súd vyhodnotil ako nedôvodný návrh, ba priam ako prejav neúcty k súdu.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.2.2022:

„Samosudca umožnil obžalovanej, obhajcovi vyjadriť sa k doterajšiemu priebehu konania.

Obhajca uvádza: Chcem prehrať všetky záznamy, ktoré sú predložené.

Samosudca upozornil obhajcu, že má možnosť špecifikovať konkrétny obrazovo-zvukový záznam s odôvodnením, čo je na ňom nahraté a súd o jeho návrhu rozhodne.

Obhajca uvádza: Chcem prehrať všetky záznamy.

Samosudca upozornil obhajcu, že navrhuje prehrať záznamy bez toho, aby vedel, aký je obsah týchto záznamov, a preto jeho návrh na prehratie všetkých záznamov bez toho, aby odôvodnil konkrétny súbor, zamietne.

Obhajca uvádza: Chcem prehrať všetky záznamy, i keď by sme tu mali byť tuším, že 4 pojednávacie dni od rána do večera.“

Súd pre ilustráciu výpovednej hodnoty niektorých súborov, ktoré by mal podľa názoru obhajcu na hlavnom pojednávaní prehrávať, vykonal prehratie obrazovo-zvukového záznamu 15.07.2012 – „C. na toailete vonku“. Na prehratom zázname je vidieť tri osoby, jedna dospelá, dve maloleté deti, podľa úsudku samosudcu ide o obžalovanú a jej deti na verejnom priestranstve ponášajúcom sa na parkovisko.

Obhajca sa k nahrávke – ktorú žiadal prehrať – vyjadril: „Táto nahrávka nič nedokazuje, nie je jasné, kedy bola vyhotovená a na akom mieste.“

Samosudca nariadil prehrať obrazovo-zvukový záznam 19.08.2012-čakanie. Na zázname je vidieť osobné červené auto ako stojí na verejnom priestranstve, má pootvorené zadné dvere, čiastočne je vidieť aj maloleté dieťa.

Obhajca sa k nahrávke – ktorú žiadal prehrať - vyjadril: „Táto nahrávka nič nedokazuje.“

Súd po konštatovaní, že záznamové médiá DVD a CD disky sú v prílohových obálkach spisu opatrené pečiatkou OR PZ Humenné s textom „predložené poškodeným A. E. C.“, odmietol návrh na doplnenie dokazovania, ktoré predniesol obhajca obžalovanej – „doplniť dokazovanie technickým posúdením obrazovo-zvukových záznamov, z ktorého bude zrejmé, či bolo do nich zasahované alebo nie, či boli tieto záznamy zostrihané alebo nie a či korešpondujú s údajmi, ktoré uvádzal poškodený.“

Nie je úlohou súdu zabezpečovať znalecký posudok na dôkaz predkladaný poškodeným – navyše ak ide o dôkaz, ktorým mala byť preukazovaná vina, teda nie výška uplatnenej škody.

Podľa § 2 ods. 15 TP, trestné stíhanie pred súdom je možné len na základe návrhu alebo obžaloby podanej prokurátorom, ktorý v konaní pred súdom obžalobu alebo návrh zastupuje.

Vo vzťahu k výhradám obžalovanej k použiteľnosti obrazovo-zvukových záznamov ako dôkazu okresný súd uvádza, že je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý konštatoval zákonnosť tohto dôkazu. Pri hodnotení obsahu tohto dôkazu však okresný súd uvádza, že týmto dôkazom bola preukázaná „vzťahová“ atmosféra medzi rodičmi maloletých detí – teda medzi obžalovanou a poškodeným – týmto dôkazom bol preukázaný spôsob ich vzájomnej komunikácie a to aj za prítomnosti maloletých detí. Okresný súd však nezaložil výrok o vine na základe obrazovo-zvukových záznamov, nakoľko tak by bolo možné urobiť iba vtedy, ak by tieto obrazovo-zvukové záznamy boli predmetom znaleckého posudku, ktorý by jednoznačne určil čas, kedy boli jednotlivé záznamy vyhotovené. Za zmienku stojí skutočnosť, že záznamy predložil poškodený a nie prokurátor, ktorý zastupuje obžalobu v konaní pred súdom.

Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania aj po jeho doplnení na základe pokynov odvolacieho súdu plynúcich z uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/8/2021, okresný súd dospel k obdobným skutkovým záverom, pričom konkretizoval dátumy, kedy kontakt poškodeného s maloletými deťmi bol v dôsledku konania obžalovanej zmarený úplne alebo sťažený tak, že nemohol byť realizovaný plnohodnotne.

Okresný súd výrok o vine opiera predovšetkým o výpovede poškodeného, o výpoveď znalkyne PhDr. Dariny Hubovej, no a samozrejme o listinné dôkazy, ktoré sú priamo uvedené v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku. V závere súd zdôrazňuje, že týmto v poradí tretím rozsudkom Okresného súdu Humenné rešpektoval zásadu zákazu reformationis in peius, zakotvenú v ustanovení § 327 ods. 2 TP, podľa ktorého ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech, je jednou zo základných zásad riadne vedeného a riadne zakončeného trestného konania, ktorá odsúdeným osobám zaručuje, že sa ich postavenie nemôže zhoršiť tým, že využijú zákonom poskytnutý procesný opravný prostriedok, ak nie je súčasne taký prostriedok využitý prokurátorom, popr. poškodeným k návrhu v ich neprospech. Patrí k celej rade ustanovenia trestného práva procesného, ktorá poskytuje záruky ochrany práv a výhod obvineného, obžalovaného alebo odsúdeného (tzv. Favor defensionis - prospech obhajoby; v trestnom konaní súhrn oprávnení, ktorá dáva zákon obžalovanému, ale žalobca sa ich nemôže dovoliavať).

Okresný súd rešpektuje argumentáciu uvedenú v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 302/2015 z 4. novembra 2015:

„Zásadu „zákazu reformatio in peius“ je možné chápať ako garanciu slobody odvolacieho práva a v súvislosti s tým aj práva na obhajobu. Z toho dôvodu je potrebné ho vykladať čo najširšie. V opačnom prípade by sa totiž právo na podanie opravného prostriedku stalo do značnej miery formálnym, kedy by síce určité osoby mali právo na podanie opravného prostriedku, ale v dôsledku obáv, že by sa toto právo mohlo obrátiť proti nim, by ho radšej neuplatňovali (obdobne aj nález ÚS ČR zo dňa 24. 04. 2006, sp. zn. I. ÚS 670/05, In: Q.).

Zásada „zákazu reformatio in peius“ v prípadoch, kedy súd rozhoduje o odvolaní podanom v prospech obžalovaného, sa neobmedzuje len na výrok o treste, ale na akúkoľvek zmenu rozsudku, ktorá by zhoršovala postavenie obžalovaného. Za zmenu rozhodnutia v neprospech obvineného je nutné považovať každú zmenu v ktoromkoľvek výroku, pokiaľ zhoršuje situáciu obvineného a priamo sa ho dotýka. Zmena k horšiemu sa môže prejavíť aj v skutkových zisteniach, v právnej kvalifikácii, v druhu a výmere trestu, v druhu a forme ochranného opatrenia (obdobne aj: Uznesenie NS ČR zo dňa 21. 06. 2006, sp. zn. 3 Tdo 687/2006, In: Q.).“

Skutkový stav bol preukázaný najmä výpoveďou svedka A. C., ktorý podrobne popísal okolnosti, ktoré nastali počas stretnutí s maloletými deťmi.

Moment oznámenia uznesenia o vznesení obvinenia ČVS: ORP-725-OVK-HE (čl. 50) dňa 05.02.2013 má za následok, že ďalšie čiastkové skutky (inak) pokračovacieho trestného činu tvoria samostatný skutok v zmysle § 122 ods. 13 TZ s poukazom na § 10 ods. 16 TP, podľa ktorého skutkom sa rozumie aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, ak nie je výslovne ustanovené inak.

Aj pri skutku, ktorý obžalovaná páchala v období od 06.02.2013 do 23.06.2013, marila to isté rozhodnutie Okresného súdu Zvolen, ako v období 20.3.2012 do 22.08.2012, pričom účinky opatrení použitých v občianskom súdnom konaní smerujúcich k výkonu rozhodnutia súdu vo veci výchovy maloletých detí, a to konkrétne účinky poriadkovej pokuty vo výške 60,00 eur, uloženej obžalovanej uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 30Em/1/2011 zo dňa 08.07.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoE/312/2011 zo dňa 28.09.2011, sa vzťahovali aj na neplnenie povinnosti matky maloletých detí umožniť otcovi detí styk s týmito deťmi v období od 06.02.2013 do 23.06.2013, a to na základe rozhodnutia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8C/169/2010 zo dňa 23.02.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/174/2011 zo dňa 30.05.2011.

Podľa § 349 TZ, kto po tom, čo sa proti nemu bezvýsledne použili opatrenia v civilnom procese smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu alebo súdom schválenej dohody o výchove maloletých detí, marí výkon takého rozhodnutia alebo dohody alebo kto marí výkon neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese na ochranu osôb ohrozených násilím alebo vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

V tomto ustanovení je upravená trestnoprávna zodpovednosť páchatel'a, ktorý marí výkon rozhodnutia súdu alebo súdom schválenú dohodu o výchove maloletých detí alebo výkon predbežného opatrenia uloženého v občianskom súdnom konaní na ochranu osôb ohrozených násilím alebo vo veciach starostlivosti súdu o maloletých.

Konanie obžalovanej pri obidvoch skutkoch súd posúdil ako konanie, ktorým obžalovaná marila výkon predbežného opatrenia uloženého vo veciach starostlivosti súdu o maloletých. Okresný súd v skutkovej vete výroku o vine riadne zadefinoval súdne rozhodnutia, ktorými bolo vydané predbežné opatrenie uložené vo veciach starostlivosti súdu o maloletých - uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8C/169/2010 zo dňa 23.03.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/174/2011 zo dňa 30.05.2011.

Okresný súd špecifikoval porušovanie povinnosti plynúcej z nariadeného predbežného opatrenia tým, že obžalovaná otcovi maloletých detí sťažovala faktický výkon rodičovských práv uvedených v citovanom rozhodnutí súdu a v ustanovení § 28 ods. 1 písm. a) zák. č. 36/2005 Z.z., o rodine, podľa ktorého súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, tým, že maloleté deti psychicky nepripravila na stretnutie s otcom, porušovala svoju povinnosť pripraviť deti na stretnutie s otcom, ako matka maloletých detí nevysvetlila im potrebu vzájomnej citovej väzby s otcom, v dôsledku čoho A. E. C. nemohol realizovať styk s maloletými deťmi niekedy vôbec alebo iba za veľmi sťažených podmienok a A. B. C. tak konala napriek tomu, že pre nerešpektovanie výzvy na podrobenie sa citovanému súdному rozhodnutiu jej uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 30Em/1/2011 zo dňa 08.07.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Coe/312/2011 zo dňa 28.09.2011 bola uložená pokuta vo výške 60,00 eur.

Do skutkovej vety výroku o vine sa tak „pretavilo“ upozornenie Krajského súdu Prešove, ktorý v uznesení č. k. 8To/2/2015-544 zo dňa 03.02.2016 upriamil pozornosť na povinnosť rodiča, ktorý má maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti pripraviť dieťa na styk s druhým rodičom tak, aby tento mohol byť riadne vykonaný. Takouto prípravou sa pritom rozumie nielen dieťa vhodne obliecť a vybaviť ho potrebnými vecami, ale pripraviť ho aj psychicky tak, aby sa styk s druhým rodičom reálne uskutočnil. Aj takýto rodič je totižto zodpovedný za naplnenie práva dieťaťa byť vychovávané obidvoma rodičmi. „Z tohto pohľadu potom aj prenášanie vzájomných animozít medzi rodičmi na dieťa, ktoré sú spôsobilé negatívne ovplyvniť jeho postoj k rodičovi, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti, môže - zohľadniac intenzitu takéhoto konania - vo svojom dôsledku viesť k mareniu výkonu predbežného opatrenia vo veciach starostlivosti súdu o maloletých a tým naplniť znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 249 Tr. zákona.“

Podľa § 41 ods. 1 TZ (úhrnný trest), ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Súd preto uznal obžalovanú za vinnú z dvoch samostatných skutkov, ktorými boli naplnené znaky toho istého prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona.

Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu 10To/8/2021 zo dňa 19. októbra 2021: „Chyby sa prvostupňový súd dopustil aj vo výroku o treste, pretože neukladal úhrnný trest s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona.“

Vyššie uvedené upozornenie krajského súdu v Prešove je dôvodom, pre ktorý okresný súd vo výroku o treste uvádza, že ukladá úhrnný trest pre spáchanie dvoch rovnakých trestných činov – s rovnakými trestnými sadzbami.

Nakoľko obžalovaná spáchala dva samostatné skutky, súd pri ukladaní trestu konštatoval ako priťažujúcu okolnosť to, že obžalovaná spáchala viac trestných činov (§ 37 písm. h) TZ).

Pri ukladaní trestu súd zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j) TZ, to je, že obžalovaná viedla pred spáchaním trestného činu riadny život.

Pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd vyhodnotil ako vyrovnanú a z toho dôvodu súd nepristúpil k úprave hornej hranice v zmysle § 38 TZ, čím bola rešpektovaná trestná sadzba uvedená v osobitnej časti trestného zákona, to je jeden rok až päť rokov.

Obžalovaná nemá žiadny záznam v odpise registra trestov ani v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov.

Poukazujúc na vyššie uvedené súd považoval za primerané, najmä však dostačujúce, uložiť trest odňatia slobody na jeden rok, ktorého výkon súd podmienienečne odložil na skúšobnú dobu na jeden rok.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku, súd odkázal poškodeného A. E. C., s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa cit. ustanovenia súd postupuje vtedy, ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho. V tomto prípade, keď bol uplatnený nárok na náhradu škody na čl. 95 vo výške 1.500,00 eur, pričom splnomocnenec poškodeného na hlavnom pojednávaní žiadal uplatnenú sumu navýšiť a priznať aj úroky z omeškania z týchto súm, aj vzhľadom na dobu, počas ktorej trestné konanie prebieha, dokazovanie o tomto nároku presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.